

मुखपङ्कजरङ्गे ऽस्मिन्भूलतानर्तकी तव ।
 लीलानृत्यं करोतीति रम्यं रूपकद्वयम् ॥ १३ ॥
 नैतन्मुखमिदं पद्मं न नेत्रे धमराविमौ ।
 एतानि केसराण्येव नैता दत्तार्चिषस्तव ॥ १४ ॥
 ५ मुखदिवं निवर्त्येव पद्मादिवेन रूपणात् ।
 उद्भासितगुणोत्कर्षं तत्त्वापङ्कवद्वयम् ॥ १५ ॥
 न पर्यन्तो विकल्पानां रूपकोपमयोरतः ।
 दिङ्मात्रं दर्शितं धीरैरनुक्तमनुमीयताम् ॥ १६ ॥

XXI. SADÂNANDA'S VEDÂNTASÂRA.

नमो गणेशाय ।

10 अखण्डं सच्चिदानन्दमवाङ्मनसगोचरम् ।
 आत्मानमखिलाधारमाश्रये ऽभीष्टसिद्धये ॥

Auf dass das Gewünschte in Erfüllung gehe, flüchte ich mich zur untheilbaren, aus Sein, Geist und Wonne bestehenden, dem Worte und dem Geiste sich entziehenden Allseele, der Grundlage von Allem.

13 अर्थतो ऽप्यद्वयानन्दानतीतद्वैतभानतः ।
 गुह्यनाराध्य वेदान्तसारं वक्ष्ये यथामति ॥

Indem ich zuvor Verehrung bezeuge meinem Lehrer ADVAJÂNANDA, der, weil der Schein der Zweiheit bei ihm geschwunden ist, auch dem Sinne nach advajânanda (dessen Wonne die Einheit ist) ist, gehe ich daran, so weit meine Einsicht reicht, 20 den Kern des VEDÂNTA vorzutragen.

1. वेदातो नामोपनिषत्प्रमाणं तदुपकारीणि शारीरकसूत्रादीनि च । Unter VEDÂNTA versteht man die UPANISHAD als Autorität und die dazu verhelfenden Schriften, wie z. B. die ÇÂRĪRAKASŪTRA.

2. अस्य वेदान्तप्रकरणत्वात्तदीयैरेवानुबन्धैस्तद्वत्तासिद्धेर्न ते पृथगालोचनीयाः । Weil 25 es sich von selbst versteht, dass die Erfordernisse zu unserem Werke, da es den VEDÂNTA behandelt, mit den Erfordernissen zu diesem übereinstimmen, so brauchen dieselben nicht besonders in Betracht gezogen zu werden.

3. तत्रानुबन्धो नामाधिकारिविषयसंबन्धप्रयोजनानि । Im VEDÂNTA versteht man